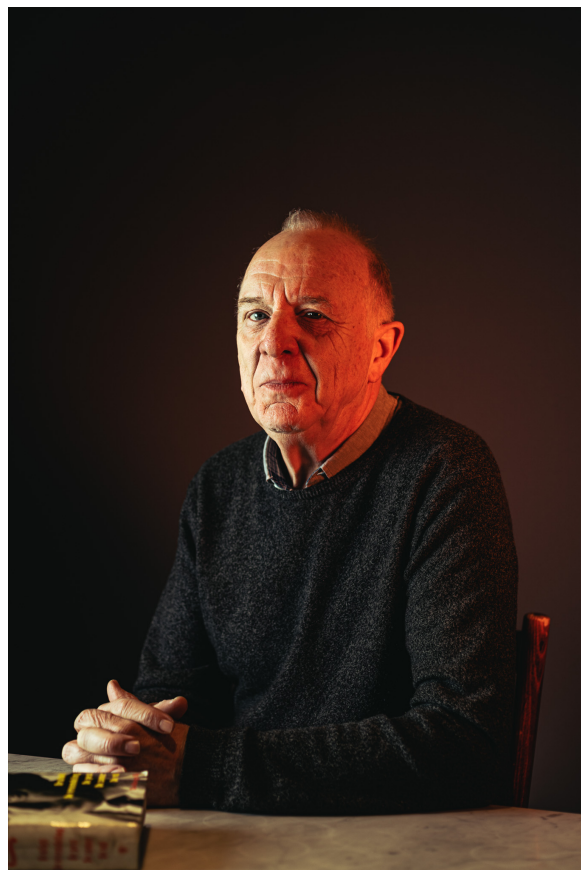

‘Je hoeft geen dik boek om te weten wat lezen is’, zegt Jos. Hij haalt een paar dunne boekjes boven, waaronder *De ware held* van Martin Michael Driessen. Een meesterwerkje is dat, over twee Italiaanse broers die tijdens de Eerste Wereldoorlog deel uitmaken van een bataljon dat wordt gevangengehouden, wegens het weggrennen voor de Oostenrijkers. Ze worden op een rijtje gezet en de bevelhebber wil iedere vierde soldaat executeren voor hun desertie. De oudste van de twee broers bedenkt een systeem om hun beider levens te redden. Waarna alles helemaal anders uitdraait dan gedacht. ‘Op amper 57 pagina’s krijg je dilemma’s voorgeschoteld over heldendom, vraag je je af wat perceptie is en wat realiteit. Het is ook een spannend verhaal. Je moet het gewoon lezen. Net als dit hier, *De ongewone lezer* van Alan Bennett. Ook een dun boekje, over de Engelse koningin die een bibliobus (een reizende bib) ontdekt aan Windsor Castle. Ze maakt kennis met de man in het busje en ontleent een boek. Uiteindelijk raadt hij haar een resem boeken aan en wordt haar literaire raadgever. Hoe meer de koningin leest, hoe meer ze de wereld begrijpt en bezoekende staatshoofden ondervraagt over de literatuur in hun land, zoals de Franse president.’

Bennett schrijft hoe de koningin Proust leest, Sylvia Plath en Alice Munroe, hoe ze steeds meer mens wordt en steeds minder koningin. Jos klapt het boekje open en leest voor: ‘Een boek is een ontstekingsmechanisme waarmee de verbeelding tot ontbranden wordt gebracht.’ Prachtig toch? En dit hier: ‘Wij voelen ons als een geurkaars die werd gestuurd om een regime aangenamer te laten ruiken, want de monarchie is deze dagen weinig meer dan een staatsdeodorant.’ Het is eenvoudig: lees, en de wereld komt binnen.’

(https://iedereenleest.be/sites/default/files/03/imgl2900_web_c_michiel_devijver_-_iedereen_leest.jpg?itok=0q4dwOYN)

© Michiel Devijver | Iedereen Leest